

مقطع تحصیلی: کاردانی رشته روابط عمومی ترم: دوم سال تحصیلی: ۱۳۹۸-۱۳۹۹
 نام درس: ارتباطات و رسانه نام و نام خانوادگی مدرس: سیدحسین قوامی
 آدرس ایمیل مدرس: galamandish@gmail.com آی دی مدرس در تلگرام: @ghavami

جزوه درس ارتباط و رسانه مربوط به هفته اول (۱)

text: دارد ندارد voice: دارد ندارد power point: دارد ندارد
 تلفن همراه مدیر گروه:

مقدمه

مبدا و منشا و وجه مشترک تمام علوم انسانی خود «انسان» است. ارسطو، انسان را «حیوان ناطق» می داند. فیلسوفان و بعضاً عارفان این تعریف را پذیرفته اند اما در تفسیر آن با هم اختلاف دارند. ابن عربی تعریف ارسطویی از انسان را نمی پذیرد. از نظر وی انسان دارای یک صورت ظاهری (حقایق عالم) و یک صورت باطنی (حقایق حق) است. ابن سینا نیز «نبات» را دارای عقل نمی داند و این ویژگی را مخصوص انسان می شمارد. بنابراین چه انسان را ناطق و چه عاقل بدانیم، «هنر» و «ارتباطات» برتری و رجحان آن بر تمام موجودات و کائنات است. این مفاهیم از مهمترین ویژگی های مشترک حیات انسانی و از عناصر اصلی تمدن سازی و فرهنگ آفرینی به شمار می آید.

ارتباطات چیست؟

ارتباطات معانی متفاوتی نزد اشخاص گوناگون دارد. محققین غربی که پایه گذاران دیدگاههای جدید و روشها و فنون ارتباطی موجود می باشند، در این مورد بر این عقیده اند که کلمه ارتباطات (Communication) از لغت لاتین (Communicate) مشتق شده است که این لغت خود در زبان لاتین به معنای (To make common) یا عمومی کردن و یا به عبارت دیگر در معرض عموم قرار دادن است. این بدین معنی است که، مفهومی که از درون فردی برخاسته است به میان دیگران راه یافته و همان طور که بعداً می آید به دیگران انتقال یافته است. پس در اصل اعتقاد بر این است که، ارتباطات برخی از مفاهیم و تفکرات و معانی و یا به عبارت بهتر پیام (Messages) را به دیگران و یا عموم گسترش می دهد. تعاریف جدیدتر آن را «انتقال مفاهیم» و یا «انتقال معانی و نیز انتقال و یا تبادل پیامها می دانند.

ارتباطات به گونه ای وسیع و گسترده «تسهیم تجارب» نیز تعریف شده است. در این معنی هر موجود زنده ای تجارب و آنچه در درون خود دارد با دیگران، چه همنوعان خود و چه با انواع دیگر در میان می گذارد. آنچه ارتباطات انسانی را از دیگر موجودات زنده متمایز و مشخص می سازد توانایی بسیار زیاد انسانها در خلق و استفاده نمادها (Symbols) است. بر اساس این توانایی است که انسان ها مستقیماً و بی واسطه یا غیر مستقیم و با واسطه، تجارب خود را با دیگران در میان می گذارند. از این روست که برخی انسان را «حیوانی نمادساز» (Symbol-Making animal) می دانند.

یکی از نامداران دانش ارتباطات انسانی، «پروفسور دین بارنلوند»، چنین می نویسد:

«ارتباطات، آن گونه که من بدان می نگرم، کلمه ای است که بیانگر فراگرد ایجاد معنی است.» دو کلمه در این جمله از حساسیت زیادی برخوردارند. یکی «ایجاد» و دیگری «معنی» است. پیامها ممکن است از خارج شکل بگیرند (توسط یک سخنور، از صفحه تلویزیون یا از والدین سخت گیر) اما معانی در درون شکل می گیرند. این وضعیت همسنگ آن شرایطی است که «برلو» در مورد آن می نویسد، «ارتباطات در برگیرنده انتقال معانی نیست. معانی انتقال پذیر و یا قابل انتقال نیستند. فقط پیامها قابل انتقال اند و معنی در خود پیام نیست، بلکه معنی در استفاده کنندگان از پیام می باشد.»

دکتر محسنیان راد ارتباطات را اینگونه تعریف می کند: «فراگرد انتقال پیام از سوی فرستنده برای گیرنده، مشروط بر آنکه در گیرنده پیام مشابهت معنی با معنی مورد نظر فرستنده پیام ایجاد شود»

این تعریف دربرگیرنده آن است که هرچه بین پیام یا در واقع معنی درون پیام فرستنده و معنی دریافتی از سوی گیرنده شباهت بیشتری باشد ارتباط کامل تر خواهد بود.

انواع ارتباطات

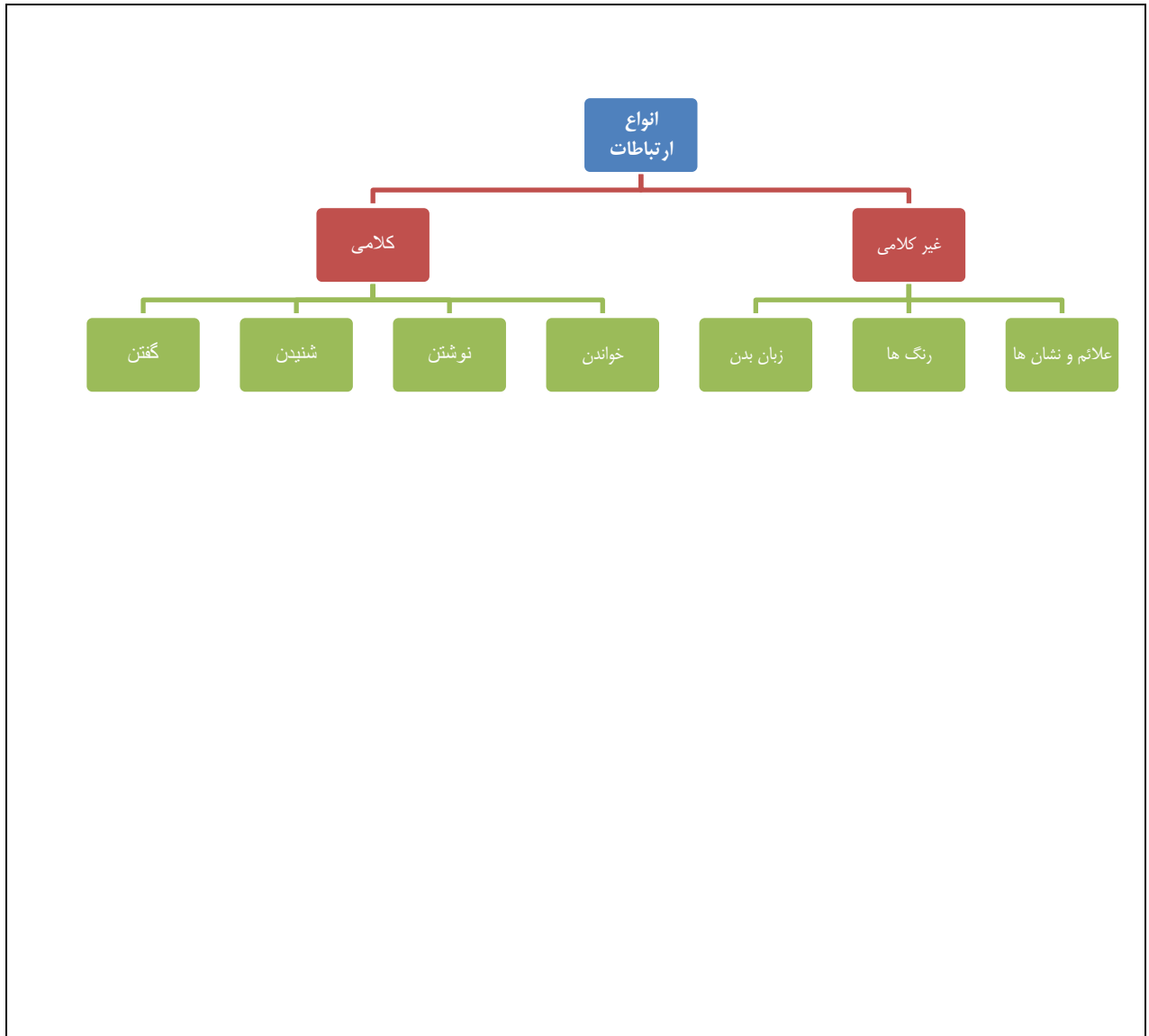
به صورت کلی ارتباطات را به دو دسته کلامی و غیر کلامی تقسیم می کنند. ارتباطات کلامی هرگونه ارتباطی است که بر پایه کلمات شکل می گیرد، مانند گفتن، شنیدن، نوشتن و خواندن

ارتباطات غیرکلامی عبارت است از کلیه پیام هایی که افراد علاوه بر خود کلام، آنها را نیز مبادله می کنند. طرز قرارگرفتن، راه رفتن، ایستادن، حرکات چهره و چشم ها، لحن صدا، طرز لباس پوشیدن، جملگی نشانه های ارتباطات غیرکلامی هستند.

اصولاً در مراودات اجتماعی بیشتر بر نشانه های غیرکلامی اعتماد می کنند تا بر نشانه های کلامی. بد نیست بدانیم که کلام ۷ درصد، لحن و طنین ۳۸ درصد و حرکات ۵۵ درصد اطلاعات را منتقل می کنند. (تشریفات، یحیایی، ص ۲۷، ۲۸)

محسنیان راد در کتاب ارتباطات غیرکلامی خود می گوید: «برخی از آدم ها با قراردادن کف دست بر سینه و پایین آوردن مختصر سر به دیگران اظهار ارادت و دوستی می کنند. این یک عمل ارادی است که فرد براساس قراردادهایی که در اجتماعش وجود دارد پیامی را می فرستد. ممکن است شما با فردی شروع به صحبت کنید و ببینید که رنگ رخسار او به تدریج سرخ می شود. از این سرخ شدن صورت او نیز پیامی دریافت می کنید. اما در اینجا فرستنده این پیام، پیام خود را به صورت غیرارادی می فرستد. از همین دو مثال ساده می توان دریافت که پیام های غیرکلامی، هم ارادی و هم غیرارادی هستند. این پیام های غیرکلامی سهم خاصی در دامنه ارتباطات انسانی دارند. (محسنیان راد، ارتباط شناسی، ص ۲۴۳)

همچنین در ارتباطات کلامی ۴۲ درصد از وقت روزانه صرف گوش دادن، ۳۲ درصد صرف سخن گفتن، ۱۵ درصد خواندن و ۱۱ درصد نوشتن می شود.

قابل توجه مدرسین محترم : حداقل ۶ صفحه در هر هفته برای ارایه محتوای درس و یک صفحه برای خلاصه درس و نمونه سولات در نظر گرفته شود.